

[Ole Bjørn Kraft.]

et samarbejde, men et sådant må foregå på lige vilkår, og hertil hører, at Sovjetunionen må opgive at undergrave vort system ved hjælp af partier i Vesten, der arbejder efter russiske direktiver og støttes af Sovjetunionen. Adgangen i Sovjetunionen til sand oplysning om vestlige forhold må være lige så åben som den adgang, vi giver kommunisterne til propaganda her i landet.

Afsløringen på den 20. sovjetkongres må være kommet som et frygteligt chok for de kommunistiske partier i Vesten, som man ikke havde vist det hensyn at underrette i forvejen. At det giver anledning til mange overvejelser, fremgår klart af de udtalelser, der nu foreligger fra kommunistiske ledere i mange lande. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jo også offentligt udtalt, at disse afsløringer af Stalin som en helt anden end den, det ærede medlem i mange år har troet han var og stået inde for overfor den danske offentlighed at han var, har givet det ærede medlem anledning til dybtgående personlige overvejelser.

Jeg finder det meget tiltalende, at det ærede medlem så åbent erkender dette og så åbent har givet udtryk for, at han må overveje sin hele stilling på grund af de store fejltagelser, han har begået; men den tone af ydmyghed, af personlig ransagning, som var i det ærede medlems udtalelser, bl. a. til „Frit Danmark“, den har vi sandelig ikke mærket noget til under forhandlingen her i dag. Det var helt og fuldt det gamle ærede medlem, der mente at kunne korrekse til alle sider, skønt han i dag selv er i en meget sårbar situation.

Det afgørende er, hvad overvejelserne indenfor de kommunistiske partier vil føre til. Vi er fra dansk offentligheds side også interesseret i, om det nu kan bekræftes, at man ikke længere vil modtage direktiver fra Moskva. Der foreligger jo udtalelser fra kommunister fra hele Europa om, at sådan har det hidtil været; det er en af de ting, det ærede medlem hr. Aksel Larsen altid har benægtet, men nu foreligger der udtalelser om, at man hidtil har følt, at det var obligatorisk. Her vil jeg lade kendsgerningerne i fremtiden tale, thi foreløbig er der ikke sket nogen ændring. Det ærede medlems tale om Atlantpagten, det ærede

medlems tale om, at Danmark og Norge skal ud af Atlantpagten, det ærede medlems tale om samarbejde med socialdemokratiet og folkefrontspolitikken er nøjagtig en efterfølgelse af de paroler, som er blevet udstedt på den 20. sovjetkongres. Man følger altså stadigvæk direktiverne.

Det, der foregår i verden, kan man kalde kampen om menneskenes sind. Jeg har tillid til, at Vesten og vort demokratiske system vil kunne stå sig i denne kamp, hvis een forudsætning opfyldes: at vi virkelig gør os klart, hvad vi står for, og drager konsekvenserne heraf; det, vi står for, er kristendom, demokrati, humanisme og menneskerettigheder, respekt for moralske love, som vi må bøje os for. Hvis dette livssyn, den høje vurdering af det enkelte menneske og dets værdighed, virkelig efterleves, behøver Vesten ikke at frygte konkurrencen.

Jeg vil gerne give tilslutning til de udtalelser, som de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Bertel Dahlgaard har fremsat om det nordiske samarbejde. Jeg vil også gerne give tilslutning til den gensidige ros, som de to ærede medlemmer fremsatte overfor hinanden. Jeg synes, den i begge tilfælde var meget berettiget. Jeg vil gerne give tilslutning også til det, den socialdemokratiske ordfører sagde om en debat om Nordisk Råd her i tinget. Jeg mener i virkeligheden, at det bedste ville være, om vi her i folketinget inden det næste møde i Nordisk Råd kunne få anledning til en særlig drøftelse af de nordiske problemer.

Der er her to spørgsmål, der træder i forgrunden: det nordiske fællesmarked og det nordiske atomenergisamarbejde. Vi må løse disse problemer. Mislykkes det, betyder det ringere chancer og en lavere levestandard for de kommende nordiske slægter, thi fremtiden vil blive bestemt af de store områders lov; kun hvis vi indretter os efter den, vil vore økonomiske problemer kunne løses på en tilfredsstillende måde, og denne lov byder os at samarbejde i Norden og at samarbejde europæisk.

Ude i Europa er arbejdet for skabelsen af det såkaldte „lille Europa“ godt i gang. Hastigheden med hensyn til dette arbejde er sat op, og vi må følge denne udvikling med den største opmærksomhed.